

DEKLARACJA RZYMSKA*

VALÉRY GISCARD D'ESTAING PRZEWODNICZĄCY KONWENTU EUROPEJSKIEGO

Rzym, 18 lipca 2003 r.

I. 18 lipca 2003 r. przewodniczący Konwentu Europejskiego Valéry Giscard d'Estaing, któremu towarzyszyło dwóch wiceprzewodniczących – Guliano Amato i Jean-Luc Dehaene, w imieniu Konwentu oficjalnie wręczył włoskiej Prezydencji Rady Europejskiej projekt traktatu ustanawiającego konstytucję europejską.

Podczas spotkania z prezydentem Carlo Azeglio Ciampim oraz premierem Silvio Berlusconi Valéry Giscard d'Estaing wyraził uznanie dla niezwykle ważnego wkładu [w prace Konwentu] włoskich członków Konwentu: Guliano Amato, jako wiceprzewodniczącego, Gianfranco Finiego, reprezentującego włoski rząd, Lamberto Diniego, reprezentującego włoski Senat, Marco Polliniego, reprezentującego włoską Izbę Deputowanych, oraz ich zastępców.

Valéry Giscard d'Estaing wezwał włoską Prezydencję do prowadzenia Konferencji Międzyrządowej na najwyższym szczeblu politycznym, aby doprowadzić do jej zakończenia w trakcie włoskiej Prezydencji, w grudniu 2003 r.

Tym samym po Traktacie Rzymskim powstałaby Konstytucja Rzymska. Włochy jako członek-założyciel Unii Europejskiej będą odgrywać główną rolę w tych wydarzeniach.

Konstytucja mogłaby wówczas zostać podpisana w maju 2004 r., tuż przed następnymi wyborami europejskimi [do Parlamentu Europejskiego – przyp. red.], które przypieczętowałyby jej powszechną akceptację.

Dziesięć nowych państw członkowskich będzie już wówczas pełnoprawnymi członkami Unii, a podpisanie [traktatu konstytucyjnego] nastąpi w odpowiednim czasie, z punktu widzenia daty europejskich wyborów w czerwcu 2004 r.

II. Wraz z konstytucją Europa robi zdecydowany krok w kierunku unii politycznej: zjednoczenia obywateli i zjednoczenia państw członkowskich.

* Tekst niniejszego dokumentu w języku angielskim można znaleźć na stronie internetowej:
http://european-convention.eu.int/docs/Treaty/Rome_en.pdf

Konstytucja:

- gwarantuje prawa obywatelskie przez włączenie do niej Europejskiej Karty Praw Podstawowych;
- zwraca Europę w kierunku jej obywateli przez udostępnienie im nowych możliwości uczestnictwa;
- ustala jasny i przejrzysty podział władzy między Unią a jej państwami członkowskimi, umożliwiając parlamentom narodowym interweniowanie. Władza Unii zostaje poszerzona w dziedzinach, w których obywatele Unii tego pragną, a co będzie służyć:
 - urzeczywistnieniu obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w wyniku skuteczniejszych działań na rzecz zwalczania poważnej przestępczości oraz wzajemnego uznania przez państwa członkowskie różnych systemów prawa cywilnego;
 - stopniowemu rozwojowi wspólnej polityki zagranicznej i obrony, wraz z ustanowieniem europejskiego ministra spraw zagranicznych, działającego i przemawiającego w imieniu Europy, oraz powołaniem europejskiej agencji ds. uzbrojenia;
 - poprawie koordynacji [polityki] gospodarczej między państwami strefy euro, w celu zapewnienia stabilności i powodzenia wspólnej waluty;
- wyposaża Europę w trwałe, demokratyczne i skuteczne instytucje:
 - Parlament Europejski staje się głównym organem ustawodawczym Unii. Będzie on uchwalał prawo wspólnie z Radą. Europejskie ustawodawstwo będzie wynikiem porozumienia między wybranymi przedstawicielami obywateli a państwami;
 - Rada będzie mieć oblicze i atrybut trwałości; jej przewodniczący będzie organizować prace państw oraz będzie w stanie planować na przyszłość i myśleć perspektywicznie;
 - Komisja, zorganizowana tak, aby wypełniać swoją europejską rolę, będzie działać jako siła napędowa i główny wykonawca. Będzie ona gwarantem wspólnego europejskiego interesu.

III. Projekt konstytucji jest sukcesem, ponieważ wyznacza niezbędną równowagę między narodami, między nowymi i starymi państwami, między instytucjami oraz między marzeniami i rzeczywistością.

Projekt ten jest sukcesem, ponieważ jest to materiał gotowy, dopracowany w szczegółach i nie pozostawia otwartych kwestii.

Leży on w interesie ogólnym. Pamiętając o tym, przewodniczący Konwentu, wspólnie z dwoma wiceprzewodniczącymi, wezwał włoską Prezydencję – oraz osobiście przewodniczącego Rady Europejskiej, Silvio Berlusconi – do pozostawienia tekstu w obecnej postaci. Ponowne

przeredagowanie go, choćby częściowe, mogłoby spowodować jego dezintegrację.

Przewodniczący Konwentu pokłada nadzieje we włoskiej Prezydencji, ufając, że sprostą ona tej odpowiedzialności i 9 maja 2004 r. Unia Europejska będzie mogła podpisać Konstytucję Rzymską.